

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:
Plaça Turers, 17 - 2.^a
Administració:
Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50
ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any. -
Número solt: 20 cèntims -
Número atrassat: 25 cts.

Catalunya, avant

Pels que, per damunt dels interessos de classe i conveniències de partit, sabem posar-hi l'amor a la Pàtria i els drets indestructibles de Catalunya Nació, les jornades que estem vivint ens omplen de goig i ens fa extremir d'entusiasme. L'ideal catalanista ho abassega tot, i encen el cor de les multituds que s'apleguen al voltant del Govern de la Generalitat, enardits davant el bell exemple que ens ofereix, disposat com està a no permetre que sigui escarnida la voluntat del poble català, ni trepitjada la dignitat de Catalunya. Com recordaba molt oportunament l'il·lustre historiador Rovira i Virgili, caldria anar molt lluny en la nostra història nacional per retrobar un aixecament viril com el que estem vivint, enfront del absolutisme castellà, que no ha renunciat encara a l'anorreament de la raça catalana. Ja era hora que s'acabessin les febleses i les claudicacions, si de debó estem disposats a continuar dient-nos catalanistes i a reclamar per la Pàtria els drets que li pertoquen com a Nació. A cada nació li correspon un estat. — deia Prat de la Riba — i som encara molt lluny de veure realitzada aquesta fórmula política, a la qual no podem renunciar, si previament no aigualim la sang que ens dona vida, si no renunciem a la llengua que ens diferencia dels altres, creadora de la nostra cultura, i si no matem per sempre l'ànima de Catalunya. I tot això no podem ni volem fer-ho, perquè si ho intentéssim seriem els homes més miserables que mai hagin existit sobre la terra. Tots els pobles conscients de la seva personalitat s'han oposat amb totes llurs forces i fent tots els sacrificis, a sotmetre's a tuteles d'imperialismes forasters

de la mateixa manera que mai cap home s'ha entregat voluntariament a l'esclavatge.

Dintre Catalunya, poden haver-hi tantes divisions com vulgueu. Cada ú es ben lliure de pensar com mes li plagui i pot lluitar i treballar per donar-li l'organització política i social que millor encaixi amb el seu pensament, però, davant un Govern foraster que voldria imposar-nos llur voluntat i anul·lar els nostres drets, no hi ha mes que una sola posició i un sol gest: posar-se resoltament al costat del nostre Govern i obeir llurs mandats. Aquest es el deure de tot patriota català, en aquests moments i sempre. Falsejen descaradament el catalanisme aquells que diuen i fan el contrari. Prat de la Riba — i avui es mes oportú que mai el recordar les paraules d'aquest gran patriota, avui que tant les obliden aquells qui mes haurien de recordarles — diu que el catalanisme *no es qüestió de bon govern ni d'administració; no es qüestió de llibertat i d'igualtat; no es qüestió de progrés ni de tradició: es qüestió de Pàtria*. I els bons patriotes tenim el deure de defensar-la sempre, a la Pàtria, àdhuc en el cas de que no tingués raó. Cap llei divina ni humana obliga a anar contra la pròpia mare, i no sols no hi obliga, sinó que es tingut per un mal fi'l aquell que no la defensa encara que li consti que es culpable. I de mare com de Pàtria, no en tenim mes que una: Catalunya.

Que cada ú compleixi amb el seu deure, i podem estar ben segurs que contra tot i contra tothom Catalunya irà fent la seva via. Res ni ningú podrà deturar la seva marxa triomfal si tenim la voluntat prou ferma per anar seguint sempre endavant fins arribar a la fita final que els destins gloriosos de Catalunya ens assenyala.

La soledat que envolta a la Lliga

De res li ha servit a la Lliga l'habilitat esmerçada a fi de presentar al poble de Catalunya com una lluita entre dretes i esquerres, la qüestió derivada de la llei de Contractes de Conreu, la qual, fou definitivament resolta pel nostre Parlament, dimarts passat, amb un bell i magnífic gest de gallardia i catalanitat profunda. La unanimitat esperançadora amb que s'han posat al costat del Govern de la Generalitat en aquests moments greus i solemnes, tots els partits polítics i totes les organitzacions catalanistes que viuen completament al marge de les lluites polítiques hauria de dir alguna cosa als homes de la Lliga, si fossin prou capaços de deixar de banda, encara que no fos sinó per un sol instant, l'urc proverbial de que estan posseïts i que els priva maldament s'hagi d'enfonsar tot, reconèixer els propis errors. El fet importantíssim que la Lliga hagi quedat sola ben sola en l'interpretació de quin es el deure de Catalunya en aquestes hores decisives, a nosaltres ens sembla un argument prou fort, perquè ell tot sol demostrï de quin banda està la raó, i quins són els vertaders intèrprets del sentiment catalanista, i els vertaders defensors de la dignitat de Catalunya. Aquesta soledat espantosa en que avui es troba la Lliga, sense ni un sol partit ni una sola organització catalanista que li faci costat, diu mes en contra seu, que tots els articles i discursos que es puguin escriure i pronunciar. Si no es tractés d'una qüestió essencialment catalanista; si la decisió del Tribunal de Garanties i l'actitud del Govern de Madrid no fossin — com preten la Lliga — un atac a la sobirania i dignitat de la Pàtria, es evident, es evidentíssim, que no hauríem pas presenciats aquest clamoreig unànim, ni hauria estat possible, que entitats com «Palestra» dintre la qual hi conviuen catalanistes de dreta, d'esquerra, i del mig, prenguessin acords tan radicals com els que aprobaren un d'aquests dies. I encara, cal afegir-hi que aquells acords els signaren o s'hi adheriren, a mes de «Palestra» entitats tan allunyades de la política de partit, com

el «Foment de la Sardana», l'«Orfeó de Sans», el «Futbol Club Barcelona», l'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana». Entitats totes elles, dintre les quals hi trobaríem gent molt distanciada políticament, però, que per ésser essencialment catalanistes han cregut que el seu deure, era el posar-se al costat del Govern de Catalunya.

Per acabar d'esclafar als pobres homes de la Lliga, i per fer mes oviradora la manca de suport catalanesc a llur actitud inconcebible, s'ha produït la retirada dels parlamentaris catalans del parlament Espanyol, seguits i recolzats en llur actitud, pels Diputats nacionalistes bascos. Fa extremir de pensar quina follia deu haver pres l'ànim dels desgraciats regionalistes, quan s'ha d'arribar a l'extrem de presenciar com *uns diputats no catalans, per solidaritat amb Catalunya es retiren de les Corts espanyoles* i en canvi resten allà tan fresquets, uns diputats que per vergonya de Catalunya son catalans i tenen el cinisme de dir-se catalanistes.

Sols a Catalunya, sols, però amanyagats, a Madrid, com s'afalaga a un traïdor abans de cometre la traïdoria. Si al senyor Cambó li quedés tant sols una engruna d'amor a la Pàtria catalana, i tingués una mica per poc que fos, de sentit polític, hauria d'adonar-se d'aquesta soledat que l'envolta i que es senyal segura que ha errat el camí i que tard o d'hora en pagarà les conseqüències.

Sempre havíem sentit a dir als homes de la Lliga: *El catalanisme es mes fort que tot Aquell que s'atreveixi a barrar-li el pas en el seu camí ascensional, indefectiblement morirà esclafat*. Estem plenament d'acord amb aquestes paraules, tota la nostra vida hi hem estat, i hem pogut comprovar quan certes son. Per aixó estremyem mes que els homes de la Lliga, vulguin morir plens d'orgull i de vergonya, esclafats per la potencialitat del catalanisme.

SNOB.

I. BOSCH

ARQUITECTE
BANYOLES

Tota classe de treballs topogràfics, d'arquitectura, calefacció central, etz., etz.
Els dilluns, de 10 a 3 hores al HOTEL FLORA
GIRONA. - Pl. Marquès de Camps, 15 - Telèfon 369

Mes cultura

No fa gaires dies en un café de la nostra xamosa ciutat, tingué lloc un fet que passà quasi desapercebut, el qual, sense citar noms ni fer constar lloc per tal de no ferir la susceptibilitat de ningú, donaré a conèixer.

Fou així:

Entra un jovenet vestit d'una manera molt pulcra i pentinat impecablement, deixant arreu on passava un perfum que, sense afemellar-lo, cridava fortament l'atenció i no podieu menys de girar-vos per tal de satisfer la vostra curiositat de saber qui era. A poques passes darrera d'ell el seguïen uns quants joves mes, companys seus. Demanaren consumació i s'asseguren al voltant d'una taula. Al nostre fins ací simpàtic protagonista, li portaren una tassa de café. En tenir-la al davant, per un atzar se li girà la tasa, se li tacàren els pantalons ensems que a algú altre dels companys, i sense recordar-se que l'escoltaven engegà una blasfèmia tan recargolada, que en recordar-la, encara m'escruxeixo. I vet ací que tota la nostra admiració per aquell jovenet de parla afable i agradable, com una fumarada, s'en vingué per terra.

El fet de publicar-ho en un periòdic, no és per a fer-li retret ni molt menys per abonar-lo, car si el jove en qüestió li mancava una cultura més refinada, jo crec que és degut a la manca de centres culturals.

Estem plenament convençuts que tots desitjariem que a casa nostra no hi hagués d'aquesta mena de joves. A aquest fi, cal-

dria que tots, a mesura de llurs possibilitats i els uns d'una forma i els altres d'una altra treballèssim per tal d'acabar d'enmotllar al que per dissort li quedés aquest tel prova palesa d'una mancança de cultura, i mes encara estudiar una forma per a evitar que aquesta tara vagi prenent increment. Nosaltres creiem que amb la valuosa cooperació dels senyors mestres i mestresses de casa nostra, podríem aconseguir-ho en bona part. — FRANCESC VERNIS

Per a que ho sàpiguen tots els catalanistes

Se'ns ha dit, que les nostres campanyes persistents contra els regionalistes, eren símptomes d'una «enfermetat mental». Esta bé. Nosaltres hem dit sempre, que primer que tot i abans que tot, som catalanistes. El nostre historial polític i les planes de *Esclat* primer i les de *Renovació* ara, son fermaça de que el catalanisme omple tot el nostre esperit. Per cada mil paraules que nosaltres hem escrit amb l'intent de propagar l'ideal catalanista, els que ens acusen, no n'han escrit ni una. Nosaltres, per catalanisme i per Catalunya, hem atacat a tothom, als de la dreta i als de l'esquerra quan el patriotisme que sentim ens ha manat que ho haviem de fer així. Els altres, els regionalistes, no han dit mai una paraula contra ningú, si no ha estat contra nosaltres. Nosaltres per rancúnia o per despit, no hem comés mai un acte que signifiqui una deixació i abandonament dels deures

Forn de St. Jordi

PASTISSERIA - QUEVIURES

Diumenges i dies festius Pastes de Nata i Coques de greixons

Dipòsit dels productes "Natura" de la casa Santiveri

Plaça Turers, 9

BANYOLES

que el patriotisme imposa, i així, ens trobareu allistats en totes les organitzacions catalanistes, que visquent fora de la política no tenen altra missió que l'expansió de la cultura i la llengua catalana, que constitueixen l'essència de l'ideal nacionalista.

Doncs bé, cal que sàpiga tothom per així millor judicar-nos a tots, que s'han donat baixa de soci de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, tots els regionalistes que hi estaven inscrits. No n'hi queda ni un per medecina. I ara, nosaltres preguntem. Quin mal hi mereix la Protectora, si la Lliga no pot fer passar la seva? Quina mena de catalanistes (sic) seràn aquests, que ja no els interessa la vida de la Protectora, que tant i tant ha fet i fa, a favor de l'ensenyament de nostra llengua? Que dirien aquests regionalistes rampelluts i venjatius, si nosaltres ens haguéssim donat de baixa de la Federació Bernat Metge pel sol fet d'ésser patrocinada per Cambó?

El que acaben de fer els regionalistes, demostra que estan posseïts d'un estat de desesper que pot acabar malament per ells. Sortosament, la vida de la Delegació a Ba-

nyoles de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana no corre gens de perill. Per cada baixa, hi han hagut dues altes. Amb els regionalistes o contra els regionalistes iràn fent via tot el que ha de fer.

Qui sembla vents, recull tempestats

L'organ d'Unió Democràtica «El Temps» publica amb el títol «Historia de la qüestió agrària a Catalunya, fins a la promulgació de la llei de Contractes de Conreu d'11 d'abril d'aquest any» uns escrits molt interessants, d'un dels quals n'extreiem els següents paràgrafs. La lectura d'aquests ratlles farà comprendre moltes coses desagradables que han passat i passen avui, i que demostren que el mal ve de lluny. El que sembla mentida es, que hi hagi gent que s'entestin en no admetre una solució al greu conflicte.

En els primers anys del segle XX continuaren les campanyes rabassaires al Penedès i al Baix Llobregat. S'agregaren als propagandistes federals En Ferrer Cabra, de Vilafranca, i el llavors director de *El Liberal*, a Barcelona, En Darius Pèr z.

Noves qüestions s'originaren els anys 1911 i 1912 entre propietaris i rabassaires. Llavors començaren els propietaris del Penedès a fer servir l'arma dels comiats per acabar-nent de termini del

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramón Peraferrer

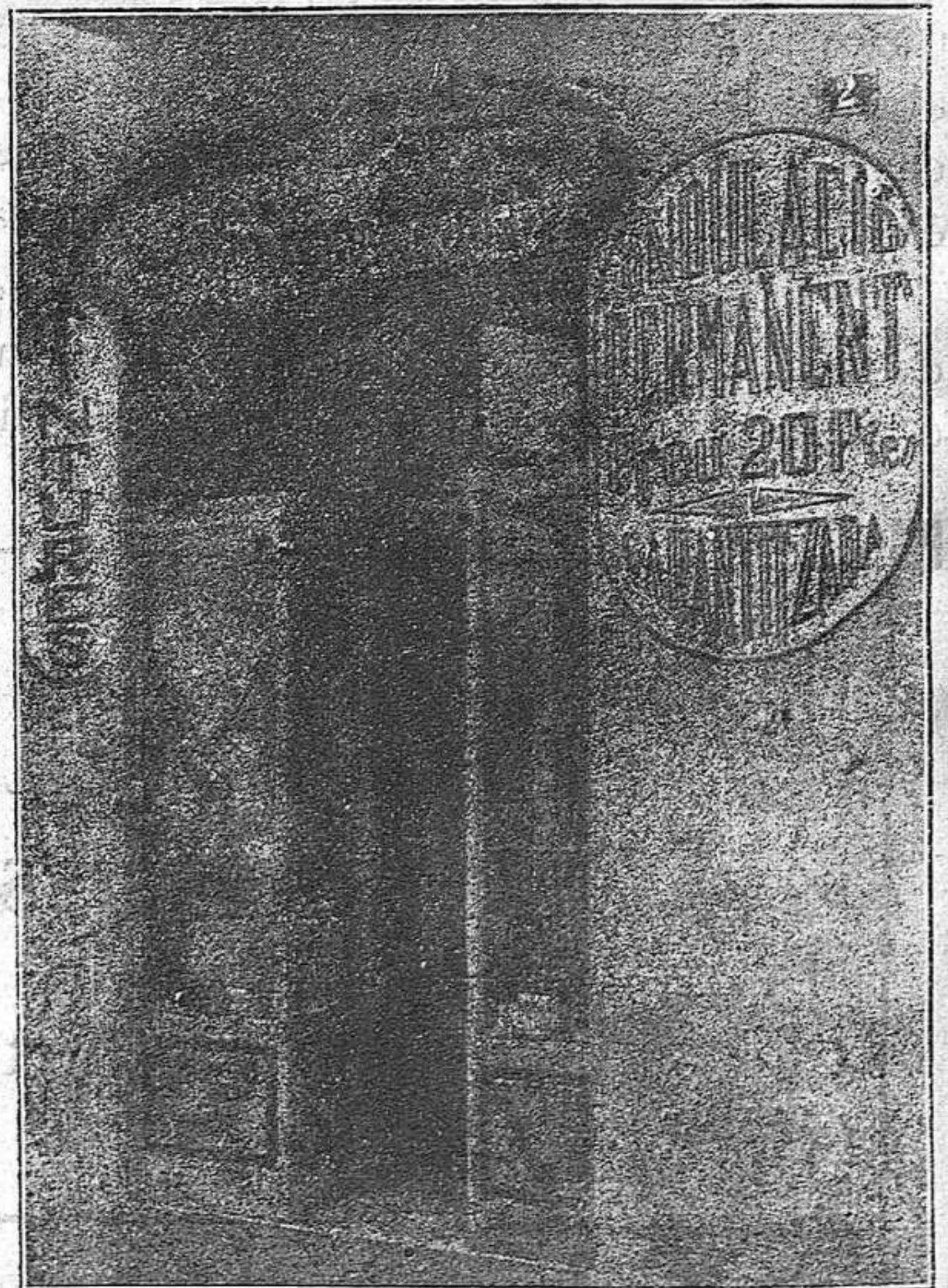
Permanent Eugéne

Permanent Franela

MISE EN PLIS - MARCEL - TINTURES CELLES -
MASSATGES - DEPILATORIS - ESMALTS - APA-
RELLS MODERNT - SILLONS AMERICANS - FRICCIONS
DE TOTS PERFUMS - SALO ADAPTAT AL GUST DE
TOTA LA SELECTA CLIENTELA

NOTA.— Serveixin-se demanar número per els seus pròxims serveis.

Carrer Major, núm 2 BANYOLES

contracte, la qual cosa sorprengué molt els pagesos, que creien que les concessions a rabassa eren a perpetuïtat o almenys que durarien cinquanta anys des de la replantació que seguí a la filoxera. Els primers comiats donaren lloc a àmplies discussions, no solament davant dels tribunals, sinó que arribaren al carrer. L'advocat de Vilafranca, Pau Benach, va escriure un fascicle titulat «En defensa de la rabassa morta», i el Sr. Martí Miralles, en successius articles i llibrets, va defensar valentment la inaplicabilitat del comiat a tota classe de parceries. Però la manca d'unió i de mitjans dels pagesos, el cansament de les dues parts, i sobretot les immenses pèrdues que a tothom produïa la lluita, varen fer que aquesta anés minvant i que, aparentment, l'harmonia tornés a regnar en els camps del Penedès.

Des de llavors que els propietaris adreçaren els seus esforços a fer desaparèixer les concessions a rabassa morta, perquè veien que en aquesta forma de contracte els pagesos tenien molts drets, amb tot i que, com havem dit, havien estat considerablement restringits pel Codi Civil, per això es dugué molts anys que els pagesos lluitaven a favor de la rabassa morta.

Ja havem vist com els socialistes volgueren aprofitar-se del descontent dels conreadors del camp catalans, el moviment i aspiracions dels quals eren les del petit burgès i el mateix van fer els del Sindicat Unic en els primers anys posteriors a la revolució russa. Cap als anys 1919 i 1920 dirigia el moviment la federació de societats obreres agrícoles de l'alt i baix Penedès, el secretari, de la qual, Mañosas, li volia donar un caire socialista. Cap al baix Penedès, la direcció del moviment la tingué el Sindicat Unic; es presentaren demandes de millores econòmiques, (rebaixa en els preus dels arrendaments o en la part de fruits que es pagaven, augment en les aportacions de sofre, sulfat i adobs per part de l'amo, etc.) als propietaris, i foren abandonades les terres dels qui no volgueren concedir-les, i es declarà el boicot als esquirols que anaren a treballar-les. Els propietaris de Pacs anaren a buscar gent de Pontons, i malgrat que quan els esquirols entraren al poble hi hagué forts aldarulls, s'instal·laren a la població; al Vendrell hi hagué dos assassinats; en una casa de pagès del terme de Castellví de la Marca, esclataren tres bombes. La repressió no va trigar gaire: es dissolgueren governativament els sindicats agrícoles de l'Almúnia i Castellví de la Marca, i foren empresonats tots els membres de les respectives juntes; els propietaris de Castellet i Gornal es negaren a complir les bases de millora que havien acceptat; un propietari de Sant Marçal complí amb tots els pagesos el que els havia promès, menys amb un que no tenia salut, al qual promogué comiat darrera comiat que feren treballar el jutjat de primera instància de Vilanova per més de deu anys; els propietaris de Sant Martí Sarroca tampoc no compliren els

acords d'un comitè mixt a la formació del qual havian donat el seu consentiment i les bases de constitució del qual havian firmat. A Sant Sadurní d'Noya cap propietari no va complir els acords del comitè mixt, ni tant sols els qui havien format part d'aquell organisme; el jutge d'Instrucció de Sant Feliu del Llobregat va ficar a la presó tots els parcers d'un propietari que s'havien endut a casa la collita íntegra; en aquest darrer poble hi hagué un amo que arribà a promoure contra un sol parcer tres plets civils, tres causes criminals i tres judicis de faltes i aconseguí sempre el seu processament, inclús una vegada per unes injúries que veié en la manera de contestar davant del jutjat municipal en un acte de conciliació. Si l'Audiència de Barcelona absolví, immediatament el jutge de Sant Feliu tornava a processar el pobre pagès amb una excusa o altra.

En tant, també s'havia començat a remoure la qüestió agrària a Santa Perpètua de la Moguda, on un vicari va començar a organitzar els arrendataris i havent aquests presentat una demanda de rebaixa dels arrendaments, els fou negada la pretensió i, havent-se negat a pagar al preu antic, es començaren els judicis de comiat.

A l'adveniment de la República, els rabassaires i altres conreadors del camp varen creure arribada l'hora que es portessin a la pràctica les promeses dels seus líders en els anys anteriors, i ja veurem en l'article següent, que serà el darrer d'aquesta sèrie, com la República espanyola primer, i el Govern de la Generalitat després, varen legislar per a satisfer les aspiracions dels camperols.

F. DURAN CANYAMERES.

DE TOTS COLORS

Ja ens agradarà de veure com justificarà «El Banyolí» l'absència dels consellers regionalistes i independents a la sessió de l'Ajuntament del dia 12 d'aquest mes. És un vertader martiri el que passen aquesta pobra gent. Es passen la vida cantant la «palinòdia» que ells representen la *immensa majoria* de banyolins i es dona la pura casualitat que tan bon punt com es presenta l'ocasió d'haver de discutir alguna qüestió important que interessa i afecta l'entranya viva del poble, deixen d'anar al municipi i es tanquen a casa com els caragols. Des del 14 d'abril fins avui, podríem citar-ne una colla de casos en que s'han vist obligats a prendre determinacions semblants.

Que per haver de discutir una qüestió de catalanisme, tot uns senyors consellers regionalistes, creïessin prudent no anar a sessió, no negareu pas que es tot un cas. Dels altres, no fa tan estrany, però d'uns catalanistes tant i tant catalanistes! com els *correligionaris* del senyor Cambó, francament, no ens ho podem acabar. I encara es més sorprenent, representant com diuen, que representen l'*immensa majoria*.

Ara «La Veu de Catalunya» es dedica a defensar a peu i a cavall en Vachier, conseller de Barcelona, al qual han obligat a dimitir el càrrec que tenia dintre la Comissió de Govern. Quan es va constituir l'actual Ajuntament la mateixa «Veu»

recomanava irònicament als consellers d'Acció Catalana que fessin bondat. del contrari, en Vachier, que era enemic seu, els faria tirar al carrer. Ja veuen com les coses han anat molt diferent. Però, a més d'això, qui no recorda les campanyes terribles de «La Veu» contra en Vachier? Doncs si ara el treuen perquè no ho feia prou bé, perquè el defensa?

Es l'eterna política de la Lliga. La qüestió és atacar el govern de coalició i moure gresca. Política noble, d'altura, crítica justa i serena... tot això no saben ni han sabut mai quina mena de coses són.

Diuenge passat, tres amics passejaven amunt i avall de la Plaça de la República. Un d'ells, actual conseller regionalista i que temps entera es distingí pel seu furor republicà i anti-lliguero. Potser abans d'un any tornarà allà on era. No cal fer gaire cas d'aquests temperaments arrauxats i impulsius. Hem donat aquests detalls sense personalitzar, a fi de que no pugui ésser confós amb l'altra conseller regionalista. Es un deure que hi tenim el fer-ho així. Cada ú ha d'ésser responsable de llurs paraules.

Bé, doncs, els tres amics, discutien l'actualitat política catalana defensant llur punt de vista. Un d'ells, retregué com exemple contraposat a l'actitut de Lliga Catalana la posició digna i patriòtica de Unió Democràtica de Catalunya, partit polític que no es pas possible confondre'l amb cap partit d'Esquerra. Com si l'hagués picat una vespa, replicà el conseller regionalista: *Es que prefereixo mil vegades més als d'Unió Patriòtica que no pas els d'Unió Democràtica.*

Quan ens ho contaren, ens férem aquest pensament: Si tracten així als d'Unió Democràtica, amb els quals anaren junts a les eleccions, no ens ha pas de sorprendre que a nosaltres ens tractin més malament. Qui no s'aconsola és perquè no vol.

Ja recordareu que el principal argument esgrimit per les dretes contra les esquerres durant la campanya electoral per les eleccions municipals, fou la defensa de la religió.

Per a donar una prova més que tot això no son més que falòrnies per a enredar a tants com sigui possible, anem a explicar el següent fet.

Per la diada de Corpus els Consellers de dreta foren convidats per assistir a la processó que es feu dintre l'Església. Així haurien pogut dir que no havia mancat a l'acte religiós la representació municipal que representa i encarna els sentiments de l'immensa majoria de banyolins. Però el truc va fallar, perquè tots feren el distret i no n'hi va assistir ni un.

Els catòlics de bona fè, que sempre n'hi han i que votaren la candidatura de dreta perquè si guanyaven les esquerres privarien el pas del combregar pel carrer — com deia «El Banyolí» — ara és deuen sentir bon xic defraudats per llurs representants. Mes de quatre n'hi ha que diuen: Per aquest viatge no necessitàvem alforges.

El senyor Abadal, deia l'altre dia al Parlament de Catalunya que cal preocupar-se de fomentar l'ensenyament en català. Molt bé, però que vigili el senyor Abadal. Els seus amics de Banyoles han començat a posar en pràctica llurs recomanacions donant-se de baixa de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Pobre senyor Abadal! Ja pot anar predicant. Si l'ase no vol beure...

L'Escola de Preparació Militar FORA DE FILAS

Legalment constituïda i autoritzada per la Superioritat, Posa en coneixement dels moços de l'actual reemplaç que vulguin obtenir la reducció de 4 mesos de servei, que passin a inscriure's al Carrer de Pi i Margall, núm. 5. -RELOTGERIA E. COSTA

Sessió de l'Ajuntament

SESSIO DE 12 DE JUNY. — La presideix l'Alcalde Sr. Massó i hi assisteixen els Consellers Srs. Aulina, Masgrau, Carles, Ametller, Tomas, Boschmonar, Oliveras, Cufí, Oliva, Juanola i Palmada.

Després de llegida i aprovada l'acta anterior, es prenen els següents acords:

Restar assabentat amb satisfacció d'una comunicació de l'Alcaldia de Badalona donant les gràcies per les atencions dispensades a la societat coral «La Badalonense».

Aprovar la distribució de cabals per al corrent mes de Juny, per un import de 45.953 ptes.

Facultar al Sr. Alcalde per contractar amb els carters, el servei de recollida, a primeres hores del matí, de la correspondència dipositada a la bustia de la plaça de la República, per la quantitat de 300 ptes. anuals.

Aprovar les factures informades per la Comissió de Governació.

Fixar els drets que corresponen a l'Ajuntament i al Sr. Lluís Torrent, sobre la paret de la banda Nord de la tanca de l'escorxador.

Concedir al Sr. Joan Falgueres una prorroga per acabar les obres del n.º 3 i 7 del carrer de l'Església.

Lliurar al Sr. Joan Padrosa 50 ptes. com a subvenció a la Junta encarregada de la defensa contra la pedregada.

Aprovar una proposició signada per tots els Consellers presents, la part dispositiva de la qual diu així:

1.ª Que l'Ajuntament de Banyoles, fent-se intèrpret del sentiment catalanesc i anhel de llibertat del nostre poble, referma la mes fervorosa i incondicional adhesió al Govern de la Generalitat i es posa a les seves ordres per a defensar en el terreny que calgui la llibertat de la Pàtria

2.ª Que per fer mes tangible la nostra adhesió al Parlament de Catalunya, organ de la sobirania nacional catalana, es doni a un carrer de Banyoles el nom del Parlament de Catalunya.

3.ª Que no tinguent retolació oficial el carrer vulgarment conegut per carrer de Coromina, sigui dit d'avui endavant, carrer del Parlament Català.

Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

A GIRONA:

Tots els Dimarts.

Els demés dies.

Alvarez 10, segón.

S. Francisco 12, primer.

Fàbrica de Mosaics Hidràulics**LA VELLA**

Gran varietat de dibuixos moderns
a preus molt reduïts

ANTIGA CASA TARRISSE

C. del Nort, núm. 40 - BANYOLES

El Sr. Carles proposa que s'hi afegeixi un paràgraf demanant a la Generalitat que declari traïdors a la pàtria als que fugiren del Parlament Català en discutir-se la llei de contractes de conreu i que després han provocat la sentència del Tribunal de Garanties Constitucionals contrària a Catalunya.

Així s'acorda.

El Sr. Carles també demana que es faci constar el vot en contra dels 4 Consellers de la F. A. S. O., a l'acord d'ampliar la quadra de la Caserna de la Guardia Civil a costes dels cabals municipals.

El mateix Conseller denuncià que el bordó que el contractista ha portat al carrer Guimerà sembla que no està conforme i demana que s'inspeccioni abans de començar a fer les voreres.

El Sr. Cufí fa avinent que a Puigpalter no tenen llum elèctrica des de fa 8 dies i demana que s'esbrinin les causes.

El Sr. Masó contesta als Srs. Carles i Cufí que s'enterarà de les denúncies fetes per a corregir les deficiències que ni hagin.

Un deure d'agraïment.

Es altament emocionant el llegir cada dia les proves d'adhesió i encoratjament que arriben a Catalunya dels nacionalistes bascos i gallegos. Mai no agraiem prou el gest nobilíssim d'aquests dos pobles, tan estretament solidaritzats amb la nostra pàtria en aquestes hores greus que estem vivint. Es altament reconfortador i esperona l'esperit a prendre les més decidides determinacions el veure que si hi ha catalans que res no fa semblar que ho siguin n'hi ha d'altres que sense ésser fills de Catalunya es posen al seu costat com si en fossin de debó. Aquest gest nobilíssim de Vasconia i de Galícia demostra que Catalunya té raó. Des d'aquestes modestes pàgines els fem present tot el nostre més profund agraiement per la prova d'amor a Catalunya que ens estan donant i que no oblidarem mai.

Catalans d'esquerra de Banyoles! Tingueu present sempre que els nacionalistes bascos son homes de dreta però per això, no han pas dubtat ni un moment en posar-se al costat del Govern de la Generalitat. No oblideu mai l'exemple suprem que ens donen de fidelitat a l'ideal altíssim que ens uneix a tots. Si un dia necessiten el nostre ajut, que no els manqui ni un instant l'adhesió decidida dels catalanistes d'esquerra. Visca Vasconia!! Visca Galícia!! Visca Catalunya!!

La Gran Revetlla de dissabte en el Camp de les Pedreres

Ha despertat gran expectació la revetlla que pel vinent dissabte dia 23 té anunciada el F. C. Banyoles. Tothom recorda l'èxit aconseguït l'any passat i la gernació imponent que envaí el Camp de les Pedreres restà tant satisfeta de l'espectacle que s'oferí als seus ulls, que segurament tothom voldrà fruit altra volta de la magnífica desfilada de damiselles que prenen part en el Concurs del Vestit de 4 pessetes. Per altra part en els tallers de modistes s'està treballant febrilment ja que totes les noies volen obtenir els primers llocs a fi de poguer triar els valuosos obsequis amb que es premien els vestits més bells.

Per tot el que hem exposat es preveu pel dia 23 una festa que quedarà grabada en la memòria de tots els banyolins.

NOTICIES

Els veïns del carrer del President Macià celebraran la seva festa els dies 29 i 30 de juliol. Aital fi han contractat, per a amenitzar tots els actes, la nostra primera Cobla-Orquestra «La Principal de Banyoles».

* *

Avui, al camp de les Pedreres tindrà lloc el tercer partit del torneig de promoció a la segona categoria preferent. Lluitarà el F. C. Banyoles contra el F. C. Lloret.

* *

Organitzada pel Foment de la Sardana tindrà lloc el dimecres dia 20 una extraordinària audició de sardanes a càrrec de les cobles «La Principal de La Bisbal» i «La Principal de Banyoles».

* *

Per el dia 1 de juliol hi ha anunciada una magna excursió pública al Santuari de la Mare de Déu del Mont, patrocinada per l'A. E. P. (Cèssar August Torras) Allisteu-vos-hi!
Detalls: Lluís Quera!

Forn de Pa - LLUIS BRAMON

Es serveix a domicili

Carrer de Mossen Jacinto Verdaguer, núm. 17

En la propera revetlla de Sant Joan, el conegut cuiner Oberge Aló tindrà preparat un selecte i variat menú a disposició de tothom que li sigui plaent el bon menjar.

* *

Tenim notícia que dintre breus dies farà la seva aparició en la nostra ciutat un nou periòdic republicà independent. Li desitgem una llarga vida:

**TRANSPORTS
J. BRANYES MORERA**

BANYOLES. - Carrer Alvarez, 20 - Telèf, 7

GIRONA. - C. Barcelona, 17 - Telèfon 179

BARCELONA. - Rech Condal 8 - 10 Tel. 19165

Diputació, 176 Telèfon 31081

Servei de domicili a domicili

A Barcelona: Dimarts - Dijous - Dissabtes
A Girona: Diari: dematí i tarda:

Fàbrica de Cotilles Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou — — — *Vendes major i detall*

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

Casa PUIG (a) DAMAS

Carrer Gran,
Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llaneria i Sederia

Mantes de llana. - Edredons. - Càtifes. - Sueters. - Pullo-wers. -
Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els
preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

J O A Q U I M J O V E R

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de
la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.

Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

CONSULTORI MEDIC - QUIRURGIC

Elisseu Jubert i Joaquim Jubert

(malalties de les criatu-
res i medidina interna.

malalties de la pell-ciru-
gia infantil i dels ossos.

RAIGS X

Plaça de la República, 7, pral. - GIRONA